

Tot el que necessitem saber de la privatització a Catalunya i mes

Carles Muntaner, Toronto, 14 Mars 2017

El llibre editat per en Juan Antonio Gómez Liébana "SE VENDE SANIDAD PÚBLICA, TODO LO QUE DEBERÍAS SABER SOBRE LA PRIVATIZACIÓN, PERO NADIE QUIERE CONTARTE" inclou informació molt útil pel professional de la sanitat, recercador i pel públic en general. Un ventall de casos a l'Estat Espanyol i fins i tot a Grècia descriuen clarament i amb detall com la privatització dels serveis sanitaris ha accelerat durant els anys posteriors a la crisi mostren el caràcter de classe d'aquesta agressió i el seu nivell multinacional, malgrat la variabilitat local.

Pel que fa a Catalunya en Ramon Serna i Ros ens dóna perspectiva històrica, anàlisi polític i detall amb noms i cognoms. Així doncs veiem com la consolidació legislativa del model de consorci/mixt sota en Toni Comín ve de temps enrere, de la transició i fins i tot del govern tripartit (no oblidem que en Comin treballava per na Geli). Així doncs tant la "Sociovergència" com "Junts pel Sí" tenen uns mateixos interessos de classe (encara cal veure si hi ha diferències substancials envers l'independen-tisme). En Ramon segueix amb detall la evolució política dels darrers anys sense deixar-se cap esdeveniment notable inclòs les retallades i privatitzacions, junt amb noms i cognoms dels seus actors principals. Veiem doncs desmuntant mites mediàtics (e.g, la sanitat Catalana ha estat "destrossada" pel ministre del PP Fernandez Diaz). També ens descriu cronològicament la acció conjunta de PP, Convergència i PSC a través de personatges coneguts per l'esquerra Catalana com són Guillem Lopez Casanovas, Marina Geli, Josep Maria Via i Redons, Boi Ruiz, Ana Mato, Artur Mas, Ramon Cunillera, Xavier Pomés, Pilar Rahola, Sol Daurella, Per Mir i Puig, Toni Comín, entre altres. En Ramon ens narra amb detall i urgència les activitats del govern de CiU post tripartit i Junts pel Si. Per exemple desfà la pretensió d'en Comín d'eliminar les "entitats sense afany de lucre" del sistema sanitari català. De fet si tot el que cal és una titularitat pública per obtenir equitat, la Unió

Soviètica no hagués generat classes socials. Amb una gestió privada n'hi ha prou, i a sobre cal considerar les externalitzacions a empreses amb afany de lucre de les quals les "not for profit" fan de pantalla. L'anàlisi dels objectius polítics d'aquestes administracions queden al descobert, així com la corrupció dins del sistema, tot donant evidència amb molts casos (Clinic, Mar, Tarragona, Selva, ...).

El coneixement d'aquesta època que té en Ramon és impressionant. En resum, aquest és un llibre necessari per a qui vulgui saber el que passa i com hem arribat aquí pel que fa a la privatització dels serveis sanitaris a Catalunya. També ens dóna solucions i és una motivació per passar a l'acció com fa la CUP, sobretot a través del seu infatigable Grup de sanitat. La salut de les classes treballadores i mitjanes Catalanes està en joc.